

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 94/2019
30.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К бр.36/2015 од 07.08.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.775/18 од 24.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 30. јануара 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Бране Стојчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К бр.36/2015 од 07.08.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.775/18 од 24.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју 7К бр.36/2015 од 07.08.2017. године, окривљени АА је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка – паушала у износима од по 10.000,00 динара сваки, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да плате остале трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити накнадно одлучено, сходно члану 262. став 2. ЗКП, а на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.775/18 од 24.10.2018. године, пресуда Основног суда у Бечеју 7К бр.36/2015 од 07.08.2017. године преиначена је само у односу на окривљеног ББ, док су жалбе бранилаца окривљених ВВ, ГГ и АА одбијене као неосноване и пресуда Основног суда у Бечеју 7К бр.36/2015 од 07.08.2017. године, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Брана Стојчић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 428. став 8, члана 438. став 2. тачка 2), те члана 477. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА је у захтеву, као разлог подношења, само формално означио повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, а која је општег карактера, а као конкретне повреде закона навео је битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те повреду одредаба члана 428. став 8. ЗКП и члана 477. став 2. ЗКП, а које повреде не представљају разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима преко бранилаца, а која је општег карактера, те да се захтевом суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић